

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716204682
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8716204682.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochu, vo veci starostlivosti súdu o mal. I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov W. U., nar. XX.XX.XXXX, t. č. R. republika, M. XXX, okres D. a W. P., nar. XX.XX.XXXX, t.č. A., O. č. XXX, práv. zastúpený JUDr. Matúš Lemeš, advokát, Košice, Kuzmányho 23, v konaní začatom na návrh matky o udelenie súhlasu k vystaňovaniu do zahraničia a o návrhu otca o zmenu úpravy práv a povinností, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 15P/139/2016-62 zo dňa 13.10.2016, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze matky vycestovať s maloletou mimo územia Slovenskej republiky zastavené, a v tejto časti vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. M e n í uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol upravený styk otca s maloletou tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

III. P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti zamietnutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze matky maloletého dieťaťa W. U. vycestovať s mal. I. P. mimo územia Slovenskej republiky z a s t a v u j e .

II. Súd n a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie, na základe ktorého je otec W. P. oprávnený stýkať sa s mal. I. P. každý prvý týždeň v mesiaci od soboty prvého týždňa od 9.00 hod. do nasledujúcej soboty do 18.00 hod., čím sa mení uznesenie Okresného súdu Poprad č.k. 14P/183/2016-16 zo dňa 25.7.2016.

Otec si prevezme dieťa v určený čas pred bydliskom matky na adrese M. - B., X. XX a po ukončení styku dieťa odovzdá matke na adrese M., D. XX, ČR. Matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť, dieťa otcovi odovzdať v určenom čase a zároveň od otca v určenom čase si prevziať. Rodičia sú navzájom povinní informovať sa o prekážke, ktorá by bránila realizácii uvedeného styku a to najneskôr tri dni pred uvedeným stykom.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

IV. Toto neodkladné opatrenie trvá do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 230, § 324 ods. 1, § 325 ods. 2, písm. d/, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 367 ods. 1, § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

3. Vo vzťahu k návrhu otca o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal vycestovať matke s maloletou do cudziny vychádzal zo zistenia, že uznesením Okresného súdu Poprad č.k. 15P/111/2016-19 zo dňa 02.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/17/2016 zo dňa 09.06.2016 už bol raz takýto návrh otca právoplatne zamietnutý. S poukazom na § 230 CSP mal za to, že rozhodnutiu v danej veci bráni prekážka res iudicata, keďže v tejto časti je už súdom právoplatne rozhodnuté. Na základe zistenej procesnej prekážky v tejto časti potom konanie zastavil (i keď vo výroku je nesprávne uvedené, že zastavuje návrh otca).

4. Pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk otca s maloletou vychádzal z už nariadeného neodkladného opatrenia pod sp. zn. 14P/183/2016, na základe ktorého je otec oprávnený stykať sa s maloletou I. každý posledný víkend v mesiaci od piatku od 18.00hod (správne od 15.00hod.) do nedele do 18.00 hod., pričom takúto úpravu styku navrhol kolízny opatrovník. Súčasne bolo konštatované, že konanie vedené pod sp. zn. 14P/183/2016 doposiaľ nie je právoplatné, nakoľko vo veci bolo podané odvolanie zo strany otca, došlo k späťvzatiu odvolania, avšak na krajskom súde prebieha odvolacie konanie v predmetnej veci. Vzhľadom k výpovediam oboch účastníkov na pojednávaní dňa 27.09.2016 mal súd za to, že je potrebné zmeniť túto realizáciu styku nielen na posledný víkend v mesiaci. Zbral do úvahy viaceré skutočnosti - vzdialenosť súčasného miesta pobytu otca a matky, kde sa spolu s maloletou zdržiava, možnosť realizácie styku zo strany otca aj počas bežného týždňa, skutočnosť, že dieťa navštevuje zatiaľ MŠ a podobne. Z výpovedí na pojednávaní dňa 27.09.2016 bolo zistené, že matka opätovne odišla do ČR spolu s maloletou, kde maloletá navštevuje MŠ, kde má dieťa svojho lekára a matka má možnosť zamestnania a pravidelného príjmu. Na jednej strane matka nerešpektuje tú skutočnosť, že doposiaľ nedisponuje žiadnym rozhodnutím ani súhlasom otca s vycestovaním do ČR, na druhej strane však v ČR maloletej zabezpečila všetky podmienky pre jej riadny a zdravý vývoj, matka má zabezpečenú riadnu prácu a v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Keďže v súčasnosti pretrváva tento stav, je toto potrebné premietnuť aj do možnosti úpravy styku otca s maloletou. Keďže maloletá navštevuje MŠ, je v súčasnosti ešte možné, aby sa tento styk realizoval aj počas bežného týždňa. Otec taktiež vo svojej výpovedi uviedol, že u svojho zamestnávateľa si vie zariadiť veci tak, aby sa mohol aj počas týždňa dieťaťu venovať. S poukazom na vzdialenosť bydlísk súd mal za to, že pre dieťa a pre realizáciu práv otca je najideálnejším riešením, ak by sa s dieťaťom stretával počas celého týždňa raz v mesiaci, aby dieťa nemuselo túto vzdialenosť absolvovať niekoľkokrát v mesiaci. Vzhľadom k tomu, že otec bude mať dieťa po dobu celých 8 dní, naplní sa aj jeho možnosť realizácie styku, podieľania sa na riadnej starostlivosti o dieťa, strávenia plnohodnotného času s dieťaťom.

5. Čo sa týka zmeny výchovného prostredia poukázal na skutočnosti v konaní vedenom pod sp. zn. 14P/183/2016, ktoré v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo právoplatne skončené, a preto návrh zamietol. Poukázal na to, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky na základe rozhodnutia súdu pod sp.zn. 14P/259/2014. Matka sa o dieťa riadne stará, v jej starostlivosti aj na základe šetrenia pomerov v rodine neboli zistené žiadne nedostatky. V súčasnosti prebieha riadne konanie o udelenie súhlasu na vycestovanie matky s maloletou do zahraničia.

6. Proti všetkým výrokom tohto uznesenia podal odvolanie otec. V ňom uviedol, že súd dospel k záveru, že vo veci uloženia zákazu matke vycestovať existuje procesná prekážka res iudicata podľa § 230 CSP, keďže o tomto návrhu otca už bolo negatívne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 15P/111/2016-19 zo dňa 02.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 21CoP//17/2016 zo dňa 09.06.2016. Takéto právne posúdenie veci nemôže obstať, a to s poukazom na ust. § 26 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len "ZoR"). Podľa cit. ustanovenia, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností (vysťahovanie maloletého dieťaťa do cudziny je vecou súvisiacou s výkonom rodičovských práv a povinností v zmysle § 35 ZoR). Zmena pomerov od posledného rozhodnutia súdu je nesporná. Krajský súd v Prešove v čase rozhodovania vychádzal zo stavu, že matka sa s mal. dcérou zdržiava na Slovensku. V odôvodnení rozhodnutia sa opierať aj o správu ÚPSVaR Poprad zo dňa 08.06.2016, z ktorej o. i. vyplýva, "že matka nemá v pláne vycestovať do Českej republiky a bude sa zdržiavať u svojho priateľa v B.. Ďalej

matka uviedla, že v zamestnaní má neplatené voľno kým sa celá situácia nevyrieši". Krajský súd v závere uznesenia preto skonštatoval, že "...nič nenasvedčuje tvrdeniam otca, že by sa (matka) o zmenu obvyklého pobytu maloletej bez súhlasu otca v budúcnosti mala pokúsiť opätovne". V čase vydania uznesenia mal však súd za preukázaný už zásadne odlišný skutkový stav: preukázalo sa, že matka súd zavádzala, keď tvrdila, že nemá v pláne vycestovať do ČR. Už 23.06.2016 opäť vycestovala s mal. dcérou späť do ČR (bližšie k tomu výpoveď matky na pojednávaní dňa 12.07.2016), z výpovede matky na pojednávaní dňa 27.09.2016 vyplynulo, že po skončení pojednávania dňa 12.07.2016 opäť odišla s mal. dcérou do ČR a na otázku, kde sa bude ďalej zdržiavať uviedla: "keďže mám prácu v ČR a dieťa navštevuje MŠ v ČR, dnes (27.09.2016) odchádzame do ČR". Napriek tomu, že súd mal za preukázané, že matka presťahovala mal. dcéru do ČR a nemá v úmysle to nijako zmeniť, otcovi neposkytol ochranu jeho práv. Otec pritom promptne požiadal súd o nariadenie neodkladného opatrenia, a to už na pojednávaní dňa 27.09.2016, teda bezprostredne potom, čo matka vypovedala, že večer zase odchádza s mal dcérou do ČR. Keďže súd matke neuložil zákaz vycestovať s mal. dcérou, matka bez akýchkoľvek zábran opäť odišla do ČR a zdržuje sa tam doposiaľ. Mal za to, že konanie matky exemplárne napíňa dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia. Zatiaľ čo krajský súd vo vtedajšom uznesení návrhu otca nevyhovol s odôvodnením, že "...nič nenasvedčuje jeho tvrdeniam, že sa (matka) o zmenu obvyklého pobytu maloletej bez súhlasu otca v budúcnosti mala pokúsiť opätovne", dnes už tomu nasvedčuje úplne všetko, resp. je to nesporný fakt. Podotkol, že odkedy sa otec začiatkom februára 2016 dozvedel, že matka na Slovensku odhlásila dieťa z materskej školy, ukončila zmluvný vzťah s pediatrom maloletej a odišla s dcérou žiť do ČR, vonkoncom mu nemožno vyčítať nečinnosť. Ihneď využíval všetky právne prostriedky, aby jej nezákonné konanie zastavil. Prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže inicioval návratové konanie mal. dcéry späť na Slovensko. Len čo sa mu podarilo matku presvedčiť, aby si mohol aspoň dočasne zobrať mal. dcéru do svojho bydliska na Slovensku, podal na súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by sa matke zakázalo s mal. dcérou vycestovať mimo územia SR. Súd jeho návrh zamietol s odôvodnením, že sa má najprv "domáhať navrátenia dieťaťa žalobou na Mestskom súde v Brne a až keď bude žalobe vyhovené, môže podať návrh na zákaz vycestovania". Súd tak rozhodol i napriek tomu, že v rozhodujúcom čase sa mal. dieťa reálne nachádzalo v mieste bydliska otca na Slovensku, teda bolo irelevantné žiadať o jeho návrat. Tak, ako už vyššie uviedol, Krajský súd v Prešove rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, keďže uveril ubezpečeniam matky, že zo Slovenska neodíde. Otec pociťuje absolútnu bezmocnosť. Napriek tomu, že od počiatku je vo veci aktívny, súd mu doposiaľ neposkytol ochranu jeho rodičovského práva rozhodovať o podstatných veciach v živote jeho dieťaťa. Práve naopak, tým, že súd matke vycestovanie nezakázal, ba čo viac, napádaným uznesením uložil otcovi dokonca povinnosť vracať mal. dieťa do ČR, ergo namiesto nelegálneho premiestnenia dieťaťa, de facto nezákonné premiestnenie dieťaťa legitimizoval. Vystáva preto otázka, aký je vlastne účel konania o udelenie súhlasu k vysťahovaniu do cudziny, keď už teraz sa nelegálne presťahovanie akceptuje? Matka môže len tak bez súhlasu a bez relevantného právneho postihu presťahovať mal. dieťa a súd musí z tejto skutočnosti už len vychádzať a " premietnuť tento stav do možnosti úpravy styku s otcom" (ods. 10 napadaného NO). Útlý vek dieťaťa a jeho ovplyvniteľnosť nepochybne povedú k tomu, že dieťa bude vnímať ako svoj domov ČR a nie Slovensko a bude považovať za normálne, ak bude otca vídať len pár krát do roka. Nemá byť práve účelom NO okamžitým zásahom zabrániť vzniku týchto nepriaznivých dôsledkov skôr, ako súd vo veci samej meritórne rozhodne? Spôsob, akým mala matka vo veci vysťahovania dieťaťa zákonne postupovať je jasný. V prvom rade mala žiadať o súhlas otca a v prípade jeho nesúhlasu, podať v tejto veci návrh na súd a čakať ako súd rozhodne. Matka však nikomu nič nepovedala, o súhlas otca a ani súd nežiadala a všetkých postavila pred hotovú vec. Účelom tohto konania v ponímaní matky je preto iba legalizácia protiprávneho stavu, t.j. urobiť z únosu mal. l. do ČR legálny pobyt, teda na nezákonnosti postaviť zákonnosť. Uvedený právny a skutkový stav vníma otec ako bezvýchodiskový. Nezákonný stav pretrváva už takmer 10 mesiacov, avšak jeho návrhy na zjednanie nápravy sú súdom zamietané. Na strane druhej, matka síce koná nezákonne, ale doposiaľ jej žiaden relevantný postih nehrozí. Matke v podstate stačí už iba pasívne "pretrpieť" prebiehajúce konanie, keďže bez ohľadu na jeho výsledok, sa s ubúdajúcim časom ČR de facto už stáva obvyklým pobytom mal. dieťaťa. Vyššie popísaný stav je podľa názoru otca v právnom štáte neakceptovateľný. Vláda zákona musí mať predsa prednosť pred svojvoľným porušovaním práva. Z tohto dôvodu preto považuje nariadenie NO naďalej za dôvodné, lebo účelom je zabrániť matke v pokračovaní protiprávneho stavu, keď je dieťa postupne integrované do života v cudzine bez akéhokoľvek právneho titulu. Nemožno preto akceptovať ani rozhodnutie súdu, ktorým styk otca s maloletou upravil tak, akoby mal. dieťa už malo mať bydlisko v ČR. Pokiaľ ide o vyjadrenie matky k návrhu na nariadenie NO, k nemu uviedol, že nie je pravda, že má otec dlh na výživnom a taktiež nie je pravdou, žeby sa nevedel o maloletú dcéru starať a riadne postarať.

Otec je funkčným rodičom, vedie usporiadaný život a je spôsobilý sa o maloletú dcéru starať a riadne zabezpečovať jej potreby, čo sa v minulosti aj objektívne preukázalo, keď bola mal. dcéra v mesiaci máj 2016 fakticky v jeho starostlivosti. Uvedenú skutočnosť potvrdil ÚPSVaR Brezno, ktorý v správe zo dňa 25.05.2016 uviedol, že "otec sa o mal. dieťa náležite stará, maloletá vykazoval známky spokojnosti". Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že matke zakáže vycestovať s maloletou mimo územia SR s tým, že otec sa je s maloletou oprávnený stykať každý víkend v párnom týždni od piatka od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý utorok a štvrtok od 17.30 hod. do 20.00 hod. s tým, že si ju otec vyzdvihne a následne odovzdá v mieste bydliska matky na ul. X. XX, M. - B..

7. K odvolaniu sa vyjadrila matka, ktorá s neodkladným opatrením nesúhlasila. Ďalej uviedla, že nie je pravda, že sa snaží otca vylúčiť zo života maloletej I.. Otec sa vylučuje z jej života sám, svojím bezohľadným a agresívnym správaním voči jej a priateľovej osobe, ktorého bola I. svedkom. Podľa predbežného opatrenia dňa 05.11.2016 W. P. dovezla I. na adresu v B., kde si ju mal vyzdvihnúť o 9:00 hod. Na adresu sa v tom čase nedostavil. Až po opakovaných volaniach zdvihol telefón a povedal, že si príde po I. o 15:00 hod. I. bola riadne pripravená. Dňa 12.11.2016 mal P. priviesť dcéru do R. do prechodného bydliska. I. nedoviezol, tak šla aj s priateľom Q. po ňu. S P. sa dohodli, že jej I. dovezie do O. C. A. dňa 12.11.2016 o 20:30 hod. Predanie dcéry skončilo veľmi zle. P. jej verbálne nadával a vyhrážal sa jej a fyzicky napadol Q., zlomil mu nos a skončili na pohotovosti v SNV. I. bola svedkom celej tejto udalosti. Dohoda s otcom nie je možná. P. správanie sa zhoršuje. Otec doplatil výživné dňa 12.10.2016 pod tlakom trestného rozkazu, v ktorom bol odsúdený na 5 mesiacov odňatia slobody. Za mesiac novembere je znova dlžný sumu 130,- Eur na výživnom. Matka je toho názoru, že je v záujme mal. Kristíny, ako aj v jej, aby mali primeraný životný štandard, čo v súčasnosti aj zabezpečené majú. Mal. I. má vytvorené všetky podmienky na riadny a zdravý vývoj a je zabezpečená po všetkých stránkach a taktiež potrebuje vyrastať v harmonickom prostredí, čo jej otec neumožňuje. Odvolanie otca navrhla zamietnuť ako nedôvodné a žiadala o urýchlené vyriešenie danej situácie a celého prípadu. Súčasne sa vyjadrila k priebehu odovzdávania maloletej dňa 12.11.2016, pričom maloletú mal otec dovieť do R. republiky, čo odmietol, preto ona so svojim priateľom prišla na Slovensko, kde k odovzdaniu došlo o 20.30 hod. v O. C. A., pričom otec mal byť vulgárny a agresívny a bezdôvodne mal napadnúť jej priateľa.

8. Zo správy ÚPSVaR v Poprade zo dňa 30.01.2017 vyplýva, že matka sa spolu s maloletou naďalej zdržuje na území ČR, na adrese M. č. XXX, okres D.. Pracuje ako recepčná (firma Securitas - Nová Hospoda u Boru). V decembri otcovi oznámila, že maloletá je chorá a dňa 01.01.2017 sa dostavila do B., kde mala odovzdať dieťa otcovi, ktorý sa však na styk nedostavil. Otec je nateraz SZČO (strojník bagrista). Trvalé bydlisko ma vo A. O. č. XX, prechodne sa zdržiava u matky na adrese A. č. XXX, okr. S.. Podľa jeho tvrdenia mu matka naďalej bráni v styku a dcéru naposledy videl v novembri 2016.

9. Zo správy OR PZ SNV zo dňa 31.01.2017 vyplýva, že proti otcovi bolo dňa 24.01.2017 vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ TZ, ktorého sa mal dopustiť dňa 12.11.2016 pri odovzdaní maloletej matke, a to voči terajšiemu priateľovi matky. Z pod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 TZ bol oslobodený v dôsledku zániku trestnosti z dôvodu úhrady dlžného výživného (viď rozsudok OS Poprad, sp. zn. 2T 24/2016).

10. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Odvolací súd na základe podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016, ďalej „CSP“) oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle zásad uvedených v § 379 a násl. CSP, § 62 a § 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP, bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

12. Záver súdu prvej inštancie o potrebe zastavenia konania o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo matke zakázané vycestovať s maloletou mimo územia Slovenskej republiky odvolávajúc sa na § 230 CSP (rei iudicatae) je absolútne nesprávny, nemajúci oporu v žiadnom zákonom ustanovení. Totiž v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aj keď už v minulosti bolo

právoplatne rozhodnuté, možno opätovne navrhnúť nariadenie neodkladného opatrenia, a opätovne nariadiť neodkladné opatrenie, a to za predpokladu, že vyšli najavo nové skutočnosti osvedčujúce nárok, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana. Súd prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia nerozhodol vecne, i keď na ostatnom pojednávaní dňa 27.09.2016 vyšli najavo nové skutočnosti svedčiace o zámere matky vycestovať s maloletou natrvalo mimo územie SR. Rozhodoval na základe návrhu otca, pričom rozhodol o tomto návrhu iba procesne, nie meritórne. Preto v tejto časti je potrebné napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť ho súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP). Bude úlohou súdu prvej inštancie tento návrh otca opätovne posúdiť a o ňom meritórne rozhodnúť. Bude nutné vyhodotiť, či vyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia, nariadením ktorého by sa poskytla dočasná ochrana ohrozenému nároku. Odvolací súd z dôvodu zachovania dvojinstančnosti nemohol sám o tejto časti návrhu otca meritórne rozhodnúť.

13. Pokiaľ ide o tú časť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bol dočasne upravený styk otca s maloletou, odvolací súd má za to, že toto je nesprávne. Tu je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že styk otca s maloletou už bol raz dočasne upravený, a to uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 14P/183/2016 zo dňa 25.07.2016, pričom uvedené uznesenie je v dôsledku späťvzatia odvolania otca a zastavenia odvolacieho konania právoplatné. Nie je predsa možné, aby sa neodkladné opatrenie, ktoré je aj v oblasti starostlivosti o maloletých len dočasným a krátkodobým riešením, počas konania vo veci samej, dopĺňalo či nahrádzalo novým neodkladným opatrením, ak nie je splnená základná zákonná podmienka, ktorou je potreba opätovne bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania. V posudzovanej veci sú predsa pomery účastníkov nateraz dočasne upravené, a na tejto dočasnej úprave niet žiadneho dôvodu, podľa názoru odvolacieho súdu, nič meniť. Preto bolo potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti zmeniť tak, že návrh otca sa zamietá (§ 388 CSP).

14. Pokiaľ ide o otázku dočasného zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a možno sa stotožniť aj s jeho odôvodnením, pričom na zvýraznenie jeho správnosti je potrebné uviesť, že od posledného rozhodnutia o tejto otázke (február 2015) neboli u otca zatiaľ spoľahlivo zisťované podmienky na výchovu maloletej. Nateraz je taktiež možno konštatovať, že neboli zistené podmienky na zmenu dočasného zverenia maloletej otcovi a jej prípadné premiestnenie do nového prostredia. V konaní vo veci samej, po dôkladnom zistení všetkých rozhodujúcich skutočností a zistení, čo bude v najlepšom záujme maloletej, bude o návrhu otca rozhodnuté. Neodkladným opatrením riešiť zmenu zverenia maloletej bez zákonných dôvodov nie je možné. Z uvedeného dôvodu bolo napadnuté uznesenie v tejto časti, ako vecne správne potvrdené (§ 387 ods. 1,2 CSP).

15. Je žiaduce ešte uviesť, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, a že pri výkone týchto práv a povinností sú rodičia povinní chrániť záujmy maloletej, v ktorej záujme rozhodne nie je obmedzovanie, či bránenie kontaktu s jej otcom. Súd má tiež za to, že konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech maloletej, a preto dôrazne apeluje na všetky osoby, ktoré majú vplyv na výchovu a starostlivosť o maloletú, no predovšetkým na jej rodičov, aby nadradili záujmy a prospech maloletej nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi maloletej.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).